

سرشناسه: شیر، عبدالله، ۱۷۷۴-۱۸۲۶ م.

عنوان قراردادی: تسلیة القلب الحزین عند قفالاحبه والبنین
فارسی

عنوان و نام پدیدآور: تسلیة الحزین: پاداش رنجهای زندگی

علامه شیر، مترجم حسین مصاحب نیا

مشخصات نشر: قم: نورالزهرا، ۱۳۹۲

مشخصات ظاهری: ۱۹۶ ص.

شابک: ۹۷۸-۰۰۰-۹۲۲۵۵-۷۶

و ضعیت فهرست نویسی: فیبا.

پادداشت: عنوان دیگر: پاداش رنجهای زندگی

پادداشت: کتابنامه به صورت زیرنویس

موضوع: احادیث اخلاقی - قرن ۱۴

موضوع: اخلاق اجتماعی - جنبه های مذهبی - اسلام

موضوع: اخلاق اجتماعی - احادیث

موضوع: عدالت بیمار (اسلام) - احادیث

موضوع: کاریل - احادیث

شناوه افروده: مصاحب نیا، حسین مترجم

رده بندی کنگره: BP ۲۴۸ ت ۲۵.۴۱

رده بندی دیوبی: ۶۱/۲۹۷

پاداش رنجهای زندگی

مؤلف: سید عبدالله شبانی

مترجم: حسین مصاحب نیا

ناشر: نورالزهرا (س)

چاپ: گلوردی

نوبت چاپ: سوم / ۱۴۰۱

شماره کان: ۱۰۰۰ جلد

فهرست

۷	شرح حال علامه
۱۹	مقدمه مؤلف
۲۳	فصل یکم: فضیلت عافیت
۲۸	فصل دوم: ثواب صبر کردن بر بلا و بیماری
۶۱	فصل سوم: جواز شکایت بیمار نزد برادران دینی خود
۶۴	فصل چهارم: شکایت نکردن به غیر خدا بهتر است
۷۲	فصل پنجم: ترک مداوا در صورت امکان
۷۴	فصل ششم: راه رفتن گاهی سبب عودت بیماری می شود
۷۴	فصل هفتم: استحباب خبر دادن بیماری به برادران دینی
۷۶	فصل هشتم: ثواب عیادت بیمار و ترغیب به آن
۸۲	فصل نهم: دعای بیمار مستجاب است
۸۳	فصل دهم: عیادت بیماری که چشم درد دارد
۸۵	فصل یازدهم: کوتاه کردن زمان عیادت
۸۶	فصل دوازدهم: استحباب هدیه بردن برای بیمار
۸۷	فصل سیزدهم: استحباب برآوردن حاجت بیماران

۸۷.....	فصل چهاردهم: ادعیه‌ای برای بیمار.....
۹۴.....	فصل پانزدهم: خوش نداشتن مرگ اشکالی ندارد.....
۹۶.....	فصل شانزدهم: جواز فرار از وبا.....
۹۹.....	فصل هفدهم: تب دار، جامه به خود نپیچد، با آب سرد تب را فرو نشاند.
۱۰۱.....	فصل هجدهم: استحباب صدقه دادن برای بیمار .....
۱۰۲.....	فصل نوزدهم: یاد مرگ.....
۱۰۴.....	فصل بیست: نکوهش آرزوی دراز و غفلت از اجل .....
۱۰۶.....	فصل بیست و یکم: ثواب صبر بر فقدان عزیزان.....
۱۴۰.....	فصل بیست و دوم: ثواب صبر کردن بر فقدان فرزندان .....
۱۷۸.....	فصل بیست و سوم: نکره اشت دست مصیبت بر پای زدن.....
۱۷۹.....	فصل بیست و چهارم: کراحت شیون و آه و واویلاکشیدن.....
۱۸۱.....	فصل بیست و پنجم: کراحت ناله سردادن بر مادره .....
۱۸۲.....	فصل بیست و ششم: جواز اظهار حزن پیش از وقوع مصیبت .....
۱۸۵.....	فصل بیست و هفتم: استحباب آرامش یافتن و به فراموشی سپردن مصیبت ..
۱۸۷.....	فصل بیست و هشتم: جواز گریستن بر عزیز از دست رفته .....
۱۹۰.....	فصل بیست و نهم: جواز نوحه‌سرایی در مرگ عزیزان.....
۱۹۱.....	فصل سی ام: استحباب تسلی دادن به مصیبت دیده .....
۱۹۳.....	فصل سی و یکم: زمان تسلی دادن.....
۱۹۴.....	فصل سی و دوم: چگونه تسلیت دهیم ?